

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste donateur,

Wederom is de tijd snel voorbijgegaan en was er veel te doen in de afgelopen maanden. Alhoewel ik eerst dacht dat er dit keer minder te vertellen zou zijn...

Personele veranderingen

Op het personele vlak zijn er in ieder geval duidelijke veranderingen. Anne Robin is weer terug; van de andere kant zit de tweejarige missie van Quentin en Elise er op. Eind oktober zijn ze, met hun bijna drie maanden oude dochter Faustine, teruggekeerd naar Frankrijk. Het was een heel gedoe voor hen om op tijd een paspoort voor de kleine te organiseren, maar uiteindelijk is het allemaal goed gekomen. Ter afscheid hebben we voor hen een 'Despedida' oftewel afscheidsfeest georganiseerd met ruim 50 bezoekers, veel eten, op hun verzoek een lofprijzing en een aantal emotionele woordjes van betrokkenen bij het centrum. De lokale bakkerij had als dank, voor weinig geld, een taart aangeboden. De vorige keer al genoemde nieuwe priester Jose kwam ook en de volgende morgen aan het eind van de normale zondagsmis heeft hij hun een speciale zegen gegeven nadat hij hen ten overstaan van de hele parochie al geprezen en bedankt had. De laatste personele verandering is dat Frederic uit Duitsland, die interesse getoond had hier mee te komen helpen, nu ook hier is. Dat is plotseling heel snel gegaan en eind september is hij aangekomen. Nu ben ik de senior missionaris en dat doet me eigenlijk wel goed. Ik deel trouwens ook een kamer met Frederic.

Woonsituatie

Mijn woonsituatie veranderde gedurende de zomer behoorlijk. Na de verhuizing van het centrum heb ik eerst een paar maanden op Jean's huis gepast terwijl hij in Frankrijk was. Toen hij terugkwam ruim een week bij Pablo en zijn twee labradors gedurende

zijn vakantie. Aan-sluitend een paar weken provisorisch in het centrum totdat Maria-Elena (een wat oudere Mexicaanse weduwe) gevonden werd die een kamer in haar huis vrij had en die niet te duur aan het centrum verhuren kon. Aangezien Maria-Elena altijd tot laat werkt, hebben we praktisch het gehele huis voor onszelf. Wat ook goed is aangezien het toch vrij klein is. In het begin was het wat wennen ook omdat de treinen, die hier op 100m voorbijkomen, de gewoonte hebben veel lawaai te maken.

MATTHE UIJTTEWAAL

In de periode dat ik in het centrum verbleef, was Vicky, senior vrijwilligster van het centrum, zo gastvrij om mij haar douche te laten gebruiken wanneer ik maar wilde. Het kwam bovendien vaak genoeg voor dat ik haar huis niet mocht verlaten voordat ik meegeeten had!

Goede zorgen

Datzelfde gebeurde toen ik Socorro, een wat oudere goede vriendin van het centrum, ging bezoeken om haar over "mijn Camino ervaringen" van vorig jaar te vertellen en haar enkele foto's te laten zien. Daar had ze om gevraagd aangezien haar zoon, die in Rome op het seminarie is, kort daarvoor ook een pelgrimtocht naar Santiago de Compostela had gemaakt. Ze was behoorlijk onder de indruk van wat het inhoudt zo'n tocht te maken en wat daar allemaal te zien is. Ondanks dat het geen etenstijd meer was, had ze warm eten wat ik, in zover ik het niet meer opkon, dan maar mee moest nemen! Af en toe worden we zelfs expliciet te eten uitgenodigd. Vermeldenswaard

zijn Laura en Maria-Alta die allebei eersteklas koks zijn. De laatste tijd was het vooral vanwege het aanstaande vertrek van Quentin en Elise, dat we extra vaak 'uit-eten' gingen. Echter er is ons al meerdere keren gezegd dat wij te allen tijde aan mogen kloppen. Een paar keer werd ons gewoonweg een bakje eten meegegeven! Telkens als er een of andere re-traite, feest of wat dan ook in het centrum is, komen wij er ook niet aan voorbij minstens iets te eten (anders zijn de dames beledigd!).

Op een keer sprak ik met een voor mij onbekend echtpaar die mij ineens een papiertje gaven met hun naam en telefoonnummer. Zij vermeldden erbij dat we te allen tijde daar om taart mogen vragen!! Af en toe is het op het genante af. Soledad, de andere senior vrijwilligster van het centrum, woont bij mij om de hoek. Drie van haar kinderen (7, 9 en 14 jaar) houden erg van kaartspelen. Vooral Jungle Speed, van origine Frans en een verjaardagsgeschenk van Quentin en Elise, valt bij hen erg in de smaak. Eén avond ga ik daar dus met Freddi heen om een beetje te kaarten. Als dan de heer des huizes ineens terugkomt met een zak met grote koeken, die hij zonder twijfel alleen wegens ons gekocht heeft, kunnen wij niet weigeren. Ondanks dat we net ervoor gegeten hebben. Bovendien was hij kort daarvoor opgepakt vanwege rijden zonder rijbewijs. In afwachting van het proces (met mogelijk resultaat teruggestuurd worden naar Mexico, ondanks zijn Amerikaanse kinderen) heeft hij wel betere dingen om zijn geld aan uit te geven dan koeken voor kaartspelende missionarissen! Keer op keer sta ik versteld van de edelmoedigheid van de Latinos hier, daar kunnen wij rijke blanken nog heel wat van leren...

Activiteiten

Qua activiteiten hebben we ook iets nieuws, een zogenaamde 'School van Barmhartigheid'. Deze is begonnen om Frederic's gebrek aan training, als niet-Fidesco'er, te compenseren. Maar het kan ons ook helpen meer jongeren te bereiken. Na enkele liederen, een kleine lering (wij zijn begonnen met de encycliek *Deus Caritas est*) en wat uitwisseling houden we tot slot een korte tijd aanbedding. Ter afsluiting van de avond gaan we dan in de buurt iets eten. Een aantal van de jongeren die van de zomer veel geholpen hebben, nemen al deel. We hopen dat ze dat blijven doen. Praktisch is dat het direct aansluit op hun Engelse les van woensdag avond. Edgar, zie vorig verslag, is daarvoor nu mijn vaste hulp en brengt regelmatig vrienden mee. Naar deze klas komen elke week bijna twintig mensen. Daarmee is het klaslokaal erg goed gevuld. Vanwege het niveauverschil zijn we een tweede klas op vrijdag begonnen waarbij eenieder zelf kan oefenen, gebruikmakend van 'mijn' Duolingo. Computerles is ook praktisch omdat deze klas nog niet zoveel deelnemers heeft en het is lastig daarvoor vaste hulp te vinden. De derde Engelse klas, op dinsdagmorgen, wordt geheel zelfstandig door Rosa uit Costa Rica gegeven. Waarbij zij zich meer op spreken dan op schrijven focust. Aldus een heel palet aan mogelijkheden, qua tijd, niveau en methode!

Rozenkransgebed

Nieuw is ook een (tweewekelijkse) rozenkrans op zondagmiddag, naast die op vrijdag. Er was een groep die dat zelfstandig organiseerde, maar dat is afgelopen. Nu organiseren wij het zelf. Maria Alta (in het blauw op de foto in het vorige verslag) en Miguel Chiroy (ook al eerder genoemd) begeleiden het. De Maagd van de Carmel-ikoon is hiervan het middelpunt. In tegenstelling tot de Guadalupe-ikoon bij de andere groep. De eerste keer was in het huis van Luisa Ubillos (in de Holland Avenue). Zij heeft een zoon Luis, een zogenaamd speciaal (moeilijk) kind dat op 2 november jl. zijn eerste communie en vormsel deed. Het is traditie hier om daarvoor ook een peter te hebben. U raadt het al, ze hebben mij gevraagd! Een hele eer ondanks dat dat niet zo belangrijk is als peter te zijn van een doop. En weet u wat, ik ben ook hier uitgenodigd om elke dag te komen eten!!!

VERENIGDE STATEN

MATTHE UIJTTEWAAL

Esquinadienst

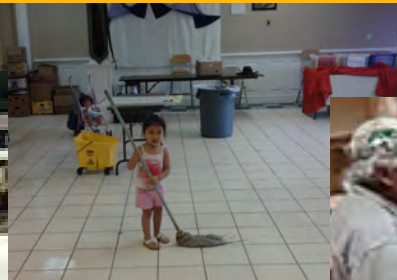
Bij onze 'gouwe ouwe' esquinadienst zijn er plotseling weer wat nieuwe mannen, zelfs enkele Amerikanen. Voor het eerst is er iemand uit Zuid-Amerika (Jorge uit Peru) erbij. Hij is een erg aardige en religieuze kerel die nu al bij het centrum betrokken is. Als vrijwel enige man neemt hij zelfs aan de rozenkrans deel. Door het goede weer van de afgelopen maanden (eind oktober werd het ineens kouder met zelfs een paar dagen vorst in de morgen) is er meer werk geweest. Hoewel het voor hen moeilijk blijft regelmatig iets te hebben. Het is fijn voor Freddi dat er een aantal mannen zijn met wie hij Engels kan spreken aangezien zijn Spaans nog niet echt goed is. Luis Ghes is een goed voorbeeld, een zwarte jongeman uit Puerto Rico. Hij is altijd vrolijk en erg dankbaar voor elke zegening in zijn leven waaronder de eenvoudige dienst die we dagelijks aan de esquina aanbieden. Hij heeft een moeilijkere tijd; eigenlijk meer wat relaties dan werk betreft. Onlangs was het zijn 24e verjaardag. Meer dan een klein liedje hadden we hem niet te bieden, wat hij wel erg waardeerde, naast het simpele feit dat hij nog leefde. Daar kan ik, de missionaris, nog wat van leren! Ter contrast, een van de meest beklagenswaardige mannen van de esquina: Pablito is dakloos, alcoholverslaafd (wat hij tenminste toegeeft) en krijgt amper werk. Eigenlijk is het een prima kerel die vaak bereid is te helpen. Een keer was hij samen met Oscar (een gelijkgestemde) als enige aanwezig aan de esquina

toen we wat hulp zochten om ons busje met voedsel uit te laden. Het was duidelijk dat ze beiden al behoorlijk wat alcohol achter de kiezen hadden (rond het middaguur). Toch stonden ze erop mee te helpen. Uiteindelijk hebben wij hen er meer mee geholpen dan zij ons, maar daar zijn wij dan ook voor ;-). Een paar weken ervoor dook Pablito ineens op in het centrum. Hij kon nauwelijks nog lopen. In het ziekenhuis bleek hij een grote cyste op zijn heup te hebben. Binnen enkele uren stond hij, geopereerd en wel, weer op straat en kreeg hij wat medicijnen mee. Dat, ondanks dat hij geen enkele verzekering of papieren heeft. De Verenigde Staten van Amerika zijn eigenlijk best sociaal.

Angel Garcia, eveneens genoemd in het vorige verslag, helpt tegenwoordig tweemaal per week bij de esquinadienst. Daarnaast vrijwel wekelijks bij de broodbezoeken. Hij is een erg waardevolle hulp. Hem bevalt het zowaar nog beter. Ik ben al uitgenodigd kerstmis in zijn familie door te brengen! Gelukkig heb ik hem ook wat kunnen helpen; hij lijdt namelijk al jaren aan diabetes en is daardoor praktisch blind aan zijn rechteroog. Een keer moest hij naar Cumming, een stadje niet ver van hier, om een oogspecialist te zien. Hij bleek een dure operatie nodig te hebben met slechts fifty-fifty kans op slagen. Als gedocumenteerd heeft hij wel recht op medische ondersteuning; een aanvraag heb ik daarvoor al ingediend. Evenals voor Sint-Vincent-de-Paulhulp (voor families in nood). Elke bescheiden hulp die wij zijn familie kunnen bieden wordt door hen extreem gewaardeerd...

Een andere persoon die aan de ene kant het centrum probeert te helpen (in de voedselbank of met kleine donaties), maar aan de andere kant zelf veel hulp nodig heeft, is Zaria Perez uit Honduras. Zij is al een behoorlijke tijd weduwe (een van haar zonen is ook al gestorven). Zij is gezet, geurend en kan eigenwijs zijn. Het was haar beurt voor de brillenservice (recentelijk hebben we meer mensen kunnen sturen, al is de wachtrij momenteel bijna twee maanden), toen bleek dat ze een jaar terug een herseninfarct gehad heeft wat ze niet wist. Daardoor is er bloed in

haar oog gekomen. Met een relatief simpele injectie kon zij geholpen worden, maar haar doktersafpraak was wel een gedoe. Zo was zij bijvoorbeeld een keer te laat. Ook is er soms, nadat een ding is afgerond, plotseling nog wat anders. Ze heeft het dan ook niet makkelijk: in korte tijd ging haar auto kapot, haar zoon uit huis en kreeg ze geen invalidengeld meer. Toen dat alles opgelost was, brandde haar huis af! Een Sint-Vincent-de-Paul-hulp aanvraag is ook voor haar gedaan.

Kortom, genoeg gelegenheden hier om 'poor with the poor' te zijn. Gelukkig zijn er ook interessante ontspanningsactiviteiten, maar helaas geen ruimte meer om daarover te vertellen. Wellicht een volgende keer.

Hasta Luego!
Mateo

P.S. Heeft u een specifieke vraag? Laat mij dat weten voor het volgend verslag!
E-mail mij via info@fidesco.nl

Wat is FIDESCO ?

FIDESCO (Latijn voor Fides, Geloof en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1980 ontstaan is in Frankrijk. Fidesco heeft als doel het uitzenden en begeleiden van vrijwilligers om in ontwikkelingslanden bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco zendt vrijwilligers uit naar ontwikkelingsprojecten van de lokale kerk.

www.fidesco.nl

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missie van Matthé financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding middels een driemaandelijks missieverslag. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDeal op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. "Donatie Matthé".

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van "Donatie Matthé" te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u zijn missieverslag wenst te ontvangen. Daarmee blijft u op de hoogte van zijn activiteiten in de VS en weet u zeker dat uw geld goed terecht komt.

Bij voorbaat dank,
Johannes Witt
Voorzitter Stichting Fidesco Nederland

FIDESCO NEDERLAND

Voor informatie of sponsoring: tel.: 0852-731732
Rooseveltpaan 2 info@fidesco.nl
2215 NX Voorhout www.fidesco.nl